

8. Kolomoiets, T. O. (2018), *Obmezhenia shchodo oderzhannia podarunkiv osobamy, upovnovazhenymy na vykonannia funktsii derzhavy abo mistsevoho samovriaduvannia, za zakonodavstvom Ukrainy : naukovo-praktychnyi narys* [Restrictions on gifts reception by the persons authorized to perform the functions of the state or local self-government under the legislation of Ukraine : scientific and practical essay], Vydavnychi dim «Helvetyka», Zaporizhzhya, Ukraine.
9. Dudorov, O. O., Kolomoiets, T. O., Kushnir, S. M. and Makarenkov, O. L. (2019), *Zahalnoteoretychni, administratyvni ta kryminalno-pravovi osnovy kontseptualizatsii antykoruptsiinoi reformy v Ukraini : kol. monohraf.* [General theoretical, administrative and criminal fundamentals of conceptualization of anti-corruption reform in Ukraine : col. monograph], Zaporizhzhya, Ukraine.
10. Kolomoiets, T. O. (2018), “Travels of public servants : is it expedient to introduce anti-corruption legal standard?”, *Pravo i suspilstvo*, no. 6, pp. 147–153.
11. Khavroniuk, M. I. (2018), *Naukovo-praktychnyi komentar Zakonu Ukrainy «Pro zapobihannia koruptsii»* [Scientific and practical commentary on the Law of Ukraine “On Prevention of Corruption”], Vaite, Kyiv, Ukraine.

УДК 342.922:351.71

DOI <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2019-1-08>

Прагматика відносин під час використання публічного майна

Задирка Н. Ю.

*Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
вул. Володимирська, 60, Київ, Україна
zadyraka@ukr.net*

Ключові слова:

публічне майно, прагматизм, правовідносини, інтерес, глобалізація.

У статті досліджено абстрактне відображення ефективної та раціональної поведінки осіб, уповноважених використовувати публічне майно. Проаналізовано правовий реалізм здійснення компетенції з приводу соціально-утилітарного використання публічного майна. Автор зосереджує увагу на техногенних реаліях розвитку суспільства, що формують тенденції розвитку майбутньої соціальної реальності у відносинах щодо публічного майна. Розкрито оптимальну модель використання майна з огляду на потенційні практичні наслідки й безпосередні фактичні поточні результати.

Надійшло до редколегії:

09.04.2019

Прийнято до друку: 13.05.2019.

Pragmatic relations in use of public property

Zadyraka N. Yu.

*Taras Shevchenko National University of Kyiv, str. Volodymyrska, 60, Kyiv, Ukraine
zadyraka@ukr.net*

Key words:

public property, pragmatism, legal relationships, public interest, globalization.

The paper has researched into abstract reflection of effective and rational behaviour of persons authorized to use public property. Legal realism of exercising of powers concerning socially utilitarian use of the public property has been analysed. The author

focuses on the technocentric realities of society' developing, shaping the trends of the future social reality in relation to the public property. The optimal model of the public property use has been highlighted in view of potential practical consequences and direct actual results.

For the formation and development of relations on the using the public property based on the social and utilitarian criterion, ethical and moral principles of relations, attitude of the public administration and the subjects of private law to social reality have been identified. The paper deals with rationalizing the methods and "possible practical consequences" of the functions of public administration, in particular, the practical implementation of draft decisions. The author adduces the methodological approach to pragmatism, allowing for multidimensionality and flexibility of relations with regard to the use of the public property. As a result, conditions are created for developing mutually acceptable and non-conflicting decisions, the use of appropriate tools by public administration.

Proposals have been submitted on pragmatic determination of the rational and effective use of the public property. The pragmatic model of choosing the best way to use property from all available alternatives has been addressed. At the same time, probable results of the proposed choice have been identified in new social circumstances. During the implementation of the tools of the public administration, the author reflects application of pragmatism approaches, implemented regarding the logical format of the theory of meaning, democratic principles and pragmatic psychology of public administration and other participants in the relations concerning the public property.

Новітня практика правозастосування зумовлює необхідність формування конструктивної моделі використання публічного майна. Методологічний прийом прагматизму дає змогу забезпечити багатовимірність і гнучкість відносин щодо використання публічного майна. Так, соціальний контекст зазначених відносин перебуває в стані постійного оновлення. Тому стратегічно й тактично «прагматична максима» створює умови для вироблення взаємоприйнятних і несуперечливих рішень, застосування відповідних інструментів діяльності публічної адміністрації.

Корифеями в дослідженні прагматизму є, зокрема, В. Джеймс, Дж. Дьюї, Ч. Пірс. Наукові праці, присвячені прагматичній філософії та методології, розробили Є. Атрашкевич, Т. Гончарук, О. Горенко, І. Джохадзе,

А. Жеронкін, Т. Заячківська, В. Коваленко, С. Кравченко, А. Лактіонова, А. Луцишин, М. Марчук, В. Менжулін, І. Онищук, А. Попова, Н. Поліщук, О. Ратнікова, М. Розупутна, М.–К. Сербін, П. Скотний, Д. Снітько, О. Чижова, Ю. Чопик, М. Шумка й інші.

Подальші дослідження щодо прагматичного виміру відносин під час використання публічного майна мають стосуватися раціоналізації відповідних способів і наслідків реалізації функцій публічної адміністрації, а також розроблення проектів ефективних рішень задля забезпечення соціального добробуту й задоволення публічного інтересу.

Метою статті є розкриття прагматичної спрямованості відносин під час використання публічного майна.

Прагматизм зумовлює раціональне й ефективне використання публічного майна. Під час реалізації інструментів

діяльності публічної адміністрації доцільно орієнтуватися на логічний формат теорії значень, демократичні принципи та прагматичну психологію суб'єктів публічної адміністрації й інших учасників відносин щодо публічного майна.

Об'єднуючим у класичному прагматизмі є незавершений стан зміни та перетворення людських цінностей і преференцій [1, с. 470–471]. Закріплений у статтях 1, 3, 13, 14 Конституції України соціальний вимір життєдіяльності держави та суспільства, зокрема, під час використання публічного майна [2] може бути практично впровадженим з огляду на прагматичну теорію поведінки й оцінювання. Це стає можливим за умови динамічної взаємодії суспільно-державного сектора щодо використання публічного майна з урахуванням минулого досвіду. Уточнимо, що такий досвід змінюється в теперішніх техногенних реаліях розвитку суспільства і здатний прогнозувати, формувати тенденції розвитку майбутньої соціальної реальності.

Об'єктом відносин під час використання публічного майна є дані та пов'язані з ними об'єкти (бази даних, інформаційні ресурси, засоби забезпечення автоматизованих систем даних) [3, с. 108–109]. Прагматика таких відносин виявляється в забезпеченні розвитку електронного урядування під час застосування альтернативних способів використання публічного майна, інструментів моніторингу та громадського контролю за результатами використання суб'єктами публічної адміністрації такого майна тощо.

Важливо брати до уваги те, що в теорії прагматизму категорію «корисний результат» В. Джеймс розглядає як «стан розуму» [4, с. 29]. Пропонуємо тлумачити цей підхід як орієнтир для становлення та розвитку відносин щодо використання публічного майна, зважаючи на етичні й моральні принципи таких відносин, ставлення публічної адміністрації та

суб'єктів приватного права до соціальної реальності. Запропонований варіант реалізації відносин щодо публічного майна впроваджується задля забезпечення соціального добробуту. Як зазначає С. Кравченко, можна виокремити такі теоретичні постулати пріоритетів філософського руху правового реалізму, оснований на ідеях класичного прагматизму: влада й економіка в суспільстві (Power and Economics in Society); добробут суспільства (Society's Welfare); практичний підхід до триваючих результатів (A Practical Approach to a Durable Result); синтез правових філософій (A Synthesis of Legal Philosophies) [1, с. 475].

У прагматичному ракурсі під час формулювання критеріїв інституціоналізації публічного майна необхідно зважати на врахування соціальних життєвих реалій у сфері використання публічного майна, на основі чого робиться інтерпретація ефективності управління таким майном. Реалізм же таких критеріїв виявляється в їхній об'єктивності й незалежності під час інтерпретації юридичних фактів на основі загальносвітових поглядів, культурних особливостей, досвіду у відповідній сфері правового регулювання. Ідеться про врахування категорій об'єктивності, фактологічної певності й причиново-наслідкові зв'язки відносин щодо правомірного використання публічного майна під час установаження повноважень суб'єктів публічної адміністрації та користувачів публічного майна, автономності правового статусу учасників адміністративних правовідносин щодо використання публічного майна й адміністративно-правових способів захисту в цій сфері. Такі системно-структурні зв'язки дають змогу гарантувати ефективність діяльності публічної адміністрації під час реалізації своїх повноважень з урахуванням правового режиму публічного майна на основі уніфікованих стандартизаційних норм і правил поведінки.

Тому в інструментальному вимірі функції публічної адміністрації щодо публічного майна мають оптимально-альтернативну природу. Мова йде про доцільність обрання оптимального способу використання майна з усіх наявних альтернатив. Разом із тим імовірні результати запропонованого вибору реалізуються за нових соціальних обставин. Під час використання публічного майна поведінка має бути зорієнтована на довгострокову перспективу відносин з урахуванням публічного інтересу, а також попередній досвід здійснення публічного управління. На цей процес впливає історичний контекст, об'єктивні обставини відносин щодо публічного майна, суб'єктивні переконання осіб із легітимною компетенцією використовувати таке майно, існування інституту відповідальності суб'єктів публічної адміністрації за делікти у відносинах щодо публічного майна.

Що ж до проектів рішень під час використання публічного майна, то прагматизм дає змогу розробити оптимальну модель використання майна з огляду на потенційні практичні наслідки та безпосередні фактичні поточні результати. Може мати сенс застосування методологічного інструменту, за Ч. Пірсом, щодо «мисленневих прийомів» для обґрунтування первинності соціальних вимірів досвіду [5, с. 107–108]. Як пояснює Дж. Дьюї, прагматична концепція інструментального методу основана на ціннісних аспектах за умови врахування практичної зацікавленості й суб'єктивного вибору задля перетворення небажаної, несприятливої, невизначеної, проблемної ситуації в зрозумілу та бажану для людини [6, с. 250]. Зокрема, стандарт обґрунтованості й легітимності використання публічного майна має бути оснований на критерії ефективності. Варто підтримати позицію В. Джеймса, що в прагматизмі поєднуються емпіризм і раціоналізм за умови, що досвід матиме практичні наслідки (критерієм істини є те,

що найкраще «працює» та поєднано з усією сукупністю досвіду) [7, с. 44].

Відповідно, щодо використання публічного майна доцільно застосовувати прагматичну теорію стосовно принципу організації на основі «плюралістичних» установок [8, с. 470–471]. У такий спосіб формуються відносно самостійні моделі предметної сфери використання публічного майна з метою координації об'єктивно раціональних підходів до діяльності публічної адміністрації, інших уповноважених суб'єктів публічного та приватного права. Як правило, у цих відносинах поєднуються предметний, процедурний і психологічний динамічні виміри використання публічного майна.

Звідси для визначення оптимальних і найбільш сприятливих напрямів застосування інструментів діяльності публічної адміністрації під час використання публічного майна доречним буде зважати на категорій корисності. Погоджуємося з науковою позицією В. Джеймса, що практична цінність істинних ідей спочатку впливає з практичної цінності їх об'єктів [7, с. 101]. Пропонуємо брати до уваги можливість досягнення публічного інтересу, задоволення суспільних життєвих потреб у раціональному та ефективному використанні публічного майна. Це можливо в спосіб цілеспрямованої, з користю для держави й суспільства реалізації відносин щодо публічного майна за умови адаптації до поточної національної економічної ситуації.

Підтвердженням реалізації прагматичного виміру відносин щодо публічного майна є судова практика. Ідеться про виправлення негативних наслідків неправомірного використання публічного майна та відновлення соціального добробуту щодо раціонального й ефективного використання цього майна. Зокрема, такий стан справ стає можливим, якщо функції з публічного управління реалізує належний суб'єкт. Наприклад, у Постанові Верховного Суду від 14 серпня

2018 року у справі № 826/15748/16 установлено право Київради передавати земельні ділянки комунальної власності у власність громадян. Під час розгляду та вирішення вказаного спору колегія суддів Верховного Суду підтримала висновки суду апеляційної інстанції щодо помилковості висновків суду першої інстанції про зарахування розгляду заяв (клопотань) на безоплатне отримання земельної ділянки до Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) [9]. Згідно з положеннями статті 19 Конституції України і статті 118 Земельного кодексу України, закріплено право Київради передавати земельні ділянки комунальної власності у власність громадян і відповідний обов'язок розглянути клопотання в місячний строк щодо надання дозволу на розроблення проекту землеустрою на відведення земельної ділянки або надати мотивовану відмову [2; 10].

Зауважимо, що з позицій прагматизму важливо, щоб у таких справах суд контролював рішення, прийняті на підставі реалізації дискреційних повноважень, максимально ефективно [11] (рішення у справі «Hasan and Chaush v. Bulgaria»). Це, зокрема, встановлює особливості здійснення повноважень публічної адміністрації вчасно, у належний і послідовний спосіб під час реалізації майнових прав (рішення у справах «Beyeler v. Italy» [12], «Oneryildiz v. Turkey» [13], «Moskal v. Poland» [14]). Аналогічна правова позиція наведена в Постанові колегії суддів судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України від 10 грудня 2013 року у справі № 21-358a13 [15], а також у Постанові Верховного Суду від 27 березня 2018 року у справі № 463/3375/15-а [16].

Іншим прикладом можуть бути спори щодо визнання протиправними дій департаментів міського благоустрою та збереження природного середовища

виконавчих органів міських рад, комунальних підприємств із благоустрою з приводу включення до переліку елементів благоустрою, щодо яких мають бути вжиті заходи шляхом демонтажу встановлених із порушенням автомобільних газозаправних пунктів та елементів благоустрою; визнання протиправними та скасування доручень суб'єктів публічної адміністрації стосовно демонтажу встановлених із порушенням автомобільних газозаправних пунктів та елементів благоустрою [17]. Орієнтирами для належної практики правозастосування є положення частини 2 статті 19 Конституції України [2]; пункту 44 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [18]; пункту 2 частини 1 статті 10, частин 1, 3 статті 34, частини 1 статті 40 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» [19]; пункту 3 Постанови Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2013 року № 870, якою затверджено Типовий порядок видачі дозволів на порушення об'єктів благоустрою або відмови в їх видачі, переоформлення, видачі дублікатів, анулювання дозволів [20].

Відповідно, виключно на пленарних засіданнях ради мають установлюватися особливості благоустрою території населеного пункту, зокрема, щодо забезпечення належного використання публічного майна та підтримання правопорядку в громадських місцях. Як зразок, згідно з пунктом 2 частини 1 статті 22 Закону України «Про столицю України – місто-герой Київ», у зв'язку зі здійсненням містом Києвом функцій столиці України Київська міська рада та Київська міська державна адміністрація кожна в межах своєї компетенції, встановленої законами України, мають право встановлювати порядок утримання й експлуатації об'єктів, розташованих у місті, і прилеглої до них території, правила благоустрою, торговельного, побутового, транспортного, житлово-комунального й

іншого соціально-культурного обслуговування, визначати особливості землекористування та використання інших природних ресурсів [21]. По суті, у прагматичному вимірі соціально-економічні, екологічні й організаційно-правові засади використання публічного майна для забезпечення благоустрою населених пунктів зорієнтовані на підтримання сприятливих умов для життєдіяльності держави, суспільства, людини. Важливо, щоб для проведення регламентованих законом підготовчих або будівельних робіт із благоустрою були видані необхідні дозвільні документи стосовно підтвердження права на користування земельною ділянкою, у тому числі право сервітуту.

До того ж з урахуванням приписів частин 1 і 2 статті 137 Господарського кодексу України [22], у Постанові Верховного Суду від 15 травня 2018 року у справі № 826/7888/17 однозначно вказується на доцільність залучення до розгляду справи власника публічного майна, закріпленого на праві господарського відання, що здійснює контроль за використанням і збереженням належного майна безпосередньо або через уповноважений ним орган, не втручаючись в оперативно-господарську діяльність підприємства [17]. У протилежному випадку справа має бути направлена на новий розгляд з огляду на пункт 4 частини 4 статті 353 Кодексу адміністративного судочинства України [23].

Зауважимо, що під час реалізації відносин щодо публічного майна доцільно зважати на раціональний сенс концепції Ч. Пірса щодо способів використання публічного майна та «можливих практичних наслідків». Застосовуються категорії буття, якості, відношення, уявлення, субстанції [24, с. 103]. Наведене означає, що відбувається абстрактне відображення ефективної моделі поведінки осіб, уповноважених використовувати публічне майно.

Так, поняття буття формується під час виникнення відносин із використання публічного майна, зокрема під час застосування інструментів діяльності публічної адміністрації (онтологічної пропозиції). У подальшому цей субстанційний етап переходить до якісного стану відносин. Тобто відносини з використання публічного майна виявляються як безпосередньо у взаємодії публічної адміністрації з іншими суб'єктами публічного та приватного права, так і безвідносно до конкретних обставин щодо інституційних характеристик публічного майна. У другому випадку відносини щодо використання публічного майна постають абстракцією стосовно якості буття з урахуванням специфіки національного та наднаціонального, іноземного досвіду реалізації зазначених відносин. В описаний спосіб практично втілюється фактична якісна основа відносин із використання публічного майна. Емпірично якості відносин проявляються під час порівняння інституту публічного майна з іншими інститутами адміністративного права – у контрасті та щодо подібних характеристик (віднесення до корелята).

З урахуванням прагматичних якісних характеристик відносин щодо використання публічного майна можна помітити їх двовимірність. По-перше, у внутрішньому прояві відносин відбувається відношення між елементами в спосіб відсилки до абстрагованої основи. Як правило, для реалізації інструментів діяльності публічної адміністрації щодо публічного майна застосовуються координаційні моделі поведінки. По-друге, відносні якісні прояви відносин пов'язані з основою відносин щодо використання публічного майна. При цьому зв'язок між елементами відносин забезпечується через узгодженість із юридичними фактами. Насамперед у такий спосіб можна сформулювати індекси результативності

використання публічного майна уповноваженими суб'єктами.

Для становлення й розвитку відносин щодо використання публічного майна задля забезпечення соціального добробуту необхідно зважати на ставлення публічної адміністрації та суб'єктів приватного права до соціальної реальності. Ідеться про раціоналізацію способів і «можливих практичних наслідків» здійснення функцій публічної адміністрації, зокрема практичне втілення проектів рішень. Прагматизм дає змогу забезпечити багатовимірність і гнучкість відносин щодо використання публічного майна. Як наслідок, створюються умови для вироблення взаємоприйнятних і несуперечливих рішень, застосування відповідних інструментів діяльності публічної адміністрації.

Прагматизм зумовлює раціональне й ефективне використання публічного майна. У такий спосіб посадові (службові) особи суб'єктів публічної адміністрації зобов'язані забезпечувати охорону, добросовісне та ефективне використання публічного майна тільки для реалізації встановленої законом компетенції, уникати заподіяння шкоди. Тобто поведінка суб'єктів публічної адміністрації щодо публічного майна має бути зорієнтована на дотримання передбачуваної ефективності від використання майна, прийняття раціональних рішень, недопущення надмірних витрат чи упущеної вигоди для

широкої громадськості. Мова йде про необхідність урахувати публічний інтерес і приватні цілі людині як користувача публічного майна з одночасним забезпеченням соціального добробуту. Разом із тим імовірні результати запропонованого вибору реалізуються за нових соціальних обставин. Під час реалізації інструментів діяльності публічної адміністрації йдеться про застосування підходів прагматизму щодо логічного формату теорії значень, демократичних принципів і прагматичної психології суб'єктів публічної адміністрації та інших учасників відносин щодо публічного майна.

Отже, пропонуємо такий формат використання публічного майна в прагматичному вимірі:

– чітко й однозначно встановлювати недискримінаційний характер використання публічного майна;

– передбачити незалежність, загальні та індивідуальні заходи, межі дискреційних повноважень публічної адміністрації щодо публічного майна; винятки в застосуванні правових режимів публічного майна;

– гарантувати ефективні засоби захисту порушених, невизнаних чи заперечуваних прав і законних інтересів, включаючи право на доступ до правосуддя, встановлювати умови для формування послідовної судової практики під час розгляду й вирішення спорів щодо публічного майна.

Література

1. Кравченко С. С. Взаємозв'язок теорії правового реалізму і правового прагматизму у філософії США. *Актуальні проблеми держави і права*. 2011. Вип. 60. С. 470–477.
2. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР зі змін. і доп. станом на 30.09.2016. *Офіційний вісник України*. 2010. № 72/1. Спеціальний випуск. С. 15. Ст. 2598.
3. Задирака Н. Ю., Барікова А. А. Співвідношення об'єктів інформаційного права та правової інформатики. *Юридичний вісник*. 2014. № 2. С. 105–110.
4. James W. What is Pragmatism? / ed. by A. Blunden. USA : Harvard UP, 2005. 2193 p.
5. Бернстайн Р. Дж. Возрождение прагматизма. *Вопросы философии*. 2000. № 5. 644 с.

6. Скотний П. В. Економіко-теоретичне знання в методологічних рефлексіях прагматизму. *Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України*. 2010. Вип. 20.12. С. 247–255.
7. Джеймс В. Прагматизм. Київ : Україна, 1995. 284 с.
8. Ильин В. В. Философия. Москва : Академический проект, 1999. 254 с.
9. Постанова Верховного Суду від 14.08.2018 у справі № 826/15748/16. URL : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/75906237>.
10. Земельний кодекс України : Закон України від 25.10.2001 № 2768-ІІ зі змін. і доп. станом на 01.01.2019. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 3. Ст. 27.
11. Справа «Гасан і Чауш проти Болгарії» (Hasan and Chaush v. Bulgaria) : Рішення Європейського суду з прав людини № 30985/96. URL : <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58921>.
12. Справа «Беєлер проти Італії» (Beveler v. Italy) : Рішення Європейського суду з прав людини № 33202/96. URL : <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58832>.
13. Справа «Онер'їлдіз проти Туреччини» (Oneryildiz v. Turkey) : Рішення Європейського суду з прав людини № 48939/99. URL : <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-67614>.
14. Справа «Москаль проти Польщі» (Moskal v. Poland) : Рішення Європейського суду з прав людини № 10373/05. URL : <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-94009>.
15. Постанова колегії суддів судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України від 10.12.2013 у справі № 21-358а13. URL : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/36475602>.
16. Постанова Верховного Суду від 27.03.2018 у справі № 463/3375/15-а. URL : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/73043512>.
17. Постанова Верховного Суду від 15.05.2018 у справі № 826/7888/17. URL : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74028837>.
18. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР зі змін. і доп. станом на 11.01.2019. *Відомості Верховної Ради України*. 1997. № 24. Ст. 170.
19. Про благоустрій населених пунктів : Закон України від 06.09.2005 № 2897-ІV зі змін. і доп. станом на 10.06.2017. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 49. Ст. 517.
20. Про затвердження Типового порядку видачі дозволів на порушення об'єктів благоустрою або відмови в їх видачі, переоформлення, видачі дублікатів, анулювання дозволів : Постанова Кабінету Міністрів України від 30.10.2013 № 870. *Офіційний вісник України*. 2013. № 96. С. 99. Ст. 3551.
21. Про столицю України – місто-герой Київ : Закон України від 15.01.1999 № 401-ХІV зі змін. і доп. станом на 01.01.2011. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 11. Ст. 79.

22. Господарський кодекс України : Закон України від 16.01.2003 № 436-IV зі змін. і доп. станом на 03.02.2019. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 18. Ст. 144.
23. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 06.07.2005 № 2747-IV зі змін. і доп. станом на 04.11.2018. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 35–36, 37. Ст. 446.
24. Пирс Ч. С. Избранные философские произведения / пер. с англ. К. Голубович и др.; ред. Л. Макеева и др. Москва : Логос, 2000. 448 с.

References

1. Kravchenko, S. (2011), “The Relationship between the Theory of Legal Realism and Legal Pragmatism in the Philosophy of the United States”, *Current Problems of State and Law*, iss. 60, pp. 470–477.
2. “Constitution of Ukraine” : Law of Ukraine dated of June 28, 1996 no. 254к/96-ВР, *Ofitsiyni Visnyk Ukrainy*, 2010, no. 72/1, Special Issue, p. 15, art. 2598.
3. Zadyraka, N. and Barikova, A. (2014), “Objects Value of Information Law and Legal Informatics”, *Law Herald*, no. 2, pp. 105–110.
4. James, W. (2005), *What is Pragmatism?*, ed. by A. Blunden, USA : Harvard UP.
5. Bernstajn, R. (2000), “The Revival of Pragmatism”, *Issues of Philosophy*, no. 5, 644 p.
6. Skotnyi, P. (2010), Ekonomiko-teoretychne znannia v metodolohichnykh refleksiiakh prahmatyzmu [Economic and Theoretical Knowledge in Methodological Reflections of Pragmatism], *Scientific Bulletin of UNFU*, vol. 20, no. 12, pp. 247–255.
7. Dzheims, V. (1995), *Prahmatyzm* [Pragmatism], Publishing house “Ukrayna”, Kyiv, Ukraine :
8. Ilin, V. (1999), *Filosofija* [Philosophy], Publishing house “Akademicheskij proekt”, Moscow, Russia.
9. “Resolution of the Supreme Court” dated of August 14, 2018, case no. 826/15748/16, available at : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/75906237>.
10. (2003), “Land Code of Ukraine” : Law of Ukraine dated of October 25, 2001 no. 2768-II, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 3, art. 27.
11. Case “Hasan and Chaush v. Bulgaria” : decision of the European Court of Human Rights no. 30985/96, available at : <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58921>.
12. Case “Beyeler v. Italy” : decision of the European Court of Human Rights no. 33202/96, available at : <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-58832>.
13. Case “Oneryildiz v. Turkey” : decision of the European Court of Human Rights no. 48939/99, available at : <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-67614>.
14. Case “Moskal v. Poland” : decision of the European Court of Human Rights no. 10373/05, available at : <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-94009>.
15. “Resolution of the judges’ panel of the Chamber in administrative affairs of the Supreme Court of Ukraine” dated of December 10, 2013, case no. 21-358a13, available at : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/36475602>.

16. “Resolution of the Supreme Court” dated of March 27, 2018, case no. 463/3375/15-a, available at : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/73043512>.
17. “Resolution of the Supreme Court” dated of May 15, 2018, case no. 826/7888/17, available at : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74028837>.
18. (1997), “On Local Self-Government in Ukraine” : Law of Ukraine dated of May 21, 1997 no. 280/97-BP, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 24, art. 170.
19. (2005), “On Improvement of Settlements” : Law of Ukraine dated of September 6, 2005 no. 2897-IV, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 49, art. 517.
20. (2013), “On Approval of Model Procedure for Issuing Permits for Violating Objects of Improvement or Refusal to Issue Them, Reissuing, Issuing Duplicates, Revoking Permits” : Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated of October 30, 2013 no. 870, *Ofitsiyni Visnyk Ukrainy*, no. 96, p. 99, art. 3551.
21. (1999), “On Capital of Ukraine – Hero City Kyiv” : Law of Ukraine dated of January 15, 1999 no. 401-XIV, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 11, art. 79.
22. (2003), “Economic Code of Ukraine” : Law of Ukraine dated of January 16, 2003 no. 436-IV, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 18, art. 144.
23. (2005), “Code of Administrative Justice of Ukraine” : Law of Ukraine dated of July 6, 2005 no. 2747-IV, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 35–36, no. 37, art. 446.
24. Pirs, Ch. (2000) *Izbrannye filosofskie proizvedeniya* [Selected Philosophical Works], transl. from English by K. Golubovich et al., ed. by L. Makeeva et al., Moscow : Logos.

УДК 342.2:340.134(4-6ЄС)

DOI <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2019-1-09>

Діалектика співвідношення публічних і приватних інтересів як адміністративно-правових категорій

Золотухіна Л. О.

*Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ,
проспект Гагаріна, 26, м. Дніпро, Україна
la.zolotukhina@gmail.com*

Ключові слова:

публічні інтереси, приватні інтереси, адміністративне право, євроінтеграція, діалектика, єдність та протилежність, кількісні зміни, якісні зміни, удосконалення, заперечення заперечення.

*Надійшло до редколегії:
10.04.2019*

Стаття присвячена теоретичним і практичним аспектам співвідношення публічних та приватних інтересів як адміністративно-правових категорій. Визначаються діалектичні закономірності впливу публічних інтересів на приватні, а також урахування приватних інтересів під час формулювання публічних інтересів суспільства та держави в національному законодавстві. Зазначається, що домінування публічних інтересів над приватними є характерним для сфери адміністративно-правового регулювання суспільних відносин. Досліджується діалектика співвідношення публічних та приватних інтересів як адміністративно-правових категорій в контексті євроінтеграційних процесів, що має як теоретичне,